

מ"י 50825/08/18 - עינאיה גאזי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

מ"י 50825-08-18 מדינת ישראל נ' גאזי ואח'
תיק חיצוני: 379322/2018

בפני כבוד השופטת רבקה איזנברג
מבקשת עינאיה גאזי
נגד
משיבה מדינת ישראל

החלטה

1. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובת המשיבה ממנה עולה (ראה סעיף 8), כי בשלב זה חקירת המבקשת טרם מוצתה ולפיכך ברי כי טרם נתקבלה החלטה שלא להגיש כתב אישום נגד המבקשת, שוכנעתי כי הבקשה הוגשה מוקדם מידי ולפיכך, יש להורות על מחיקתה. בעניין זה ראה דברי ביה"מ בע"פ (ת"א) 42768-09-15 אברהים זבידאת נ' מדינת ישראל :

" זו לשונו של הסעיף: "נעצר אדם ושחרר בלא שהוגש נגדו כתב אישום ומצא בית המשפט שלא היה יסוד למעצר, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות פיצוי האדם, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לו פיצוי על מעצרו והוצאות הגנתו בסכום שיקבע בית המשפט".

דעתנו היא כי הסעיף ברור, חד משמעי, ואינו מותיר מקום לספק באשר לקשר שבין ההחלטה שלא להגיש כתב אישום, לבין הדיון בשאלת הפיצויים. אין לך דיון בפיצויים כאשר ההחלטה עדיין לא נפלה.

ובהמשך:

"המפתח לביטול הקשר שבין הגשת כתב אישום לבין פיצוי בגין מעצר מכוח הסעיף, מצוי בידי המחוקק, אם יסבור שיש מקום לכך. השאלה אם יש מקום לכך אינה פשוטה, וכפי שהוסבר לעיל- התשובה צריכה לשקלל ולאזן היבטים רבים, מקצתם- קוטביים זה לזה. מכל מקום- נוסח הסעיף הנוכחי אינו מאפשר לשיטתנו פסיקת פיצויים בגין מעצר בשלב השחרור כאשר ההחלטה בדבר הגשתו של כתב אישום- טרם נפלה. הערעור נדחה." (הדגשה שלי ר.א.).

2. כן ראה ברעפ 2707/17 פלוני נ' מדינת ישראל, שם קבע ביה"מ העליון מפורשות כי לא ניתן לדון בבקשת פיצויים בטרם הוחלט על אי הגשת כתב אישום:

"על מנת להבהיר את ההלכה, ככל שהדבר נדרש, אדון בקצרה בטענותיו של המבקש גם לגופו של עניין. סעיף 38(א) לחוק המעצרים קובע כדלקמן: "נעצר אדם ושחרר בלא שהוגש נגדו כתב אישום,

עמוד 1

ומצא בית המשפט שלא היה יסוד למעצר, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות פיצוי האדם, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לו פיצוי על מעצרו והוצאות הגנתו בסכום שיקבע בית המשפט". לטענת הסניגוריה, יש לפרש את המילים "בלא שהוגש נגדו כתב אישום" כמתייחסות למועד שחרורו של החשוד ממעצר, ולא כתנאי המסייג את יכולתו של בית המשפט לפסוק פיצוי לטובת החשוד, רק למצב שבו התקבלה החלטה מטעם רשויות התביעה שלא להגיש כתב אישום נגדו כלל. סבורני, כי צודקת המשיבה בציינה, כי "פרשנות הסניגוריה אינה הפרשנות הטבעית והמתבקשת מלשון הסעיף", ולפיכך, בדין דחה בית המשפט המחוזי את הפרשנות המוצעת".

וכן: "מדברים אלו עולה, כי על פי סעיף 38(א) לחוק המעצרים, אין די בכך שחשוד שוחרר ממעצרו, וכי בית המשפט סבור שלא היה יסוד למעצרו, על מנת שניתן יהיה להורות על תשלום פיצוי לזכותו, אלא שהסעיף דורש את התקיימותו של תנאי נוסף - סיומו של ההליך ללא הגשת כתב אישום."

3. לאור האמור, טרם הגיעה העת להגשת בקשה זו. בשלב זה בו החקירה טרם הסתיימה ולא נתקבלה החלטה ביחס להגשת כתב אישום, לא ניתן לדון בבקשה ואני מורה על מחיקתה.

ניתנה היום, ח' תשרי תשע"ט, 17 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.